

Yalancı Şair Hava Bedava Su Bedava Öyle mi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Ocak 2024

Köprücük kemiği şiirin kırılan...

Tek kırılan o olsa keşke.

Ruhumdaki izdiham ve çöken sema

Yalın değil yaşam

Yalaka gölgeler iş başında

Şerh düşülesi hayat ve iklimler değişirken iklimler dahi korkabilirken insandan.

Yalnızlık: tünediğim ve tünediğim.

Tükenmek değil asla tümlendikçe varlığım.

Hazzı mı yaşamın yoksa yalnızlığın katmanları mı?

Ve işte hayata tutamağım bir şiirden öte bir şairden önce kimliğim:

Ruhumu örten atlas yorganım.

Sancılı değilim bu gün sanrılar uçuşan satılık ruhlara kasabası ve çöken köprüler göğün katları bense hayatın sefasını reddedip sürdürdüğüm kadar kalbimi çekilen cefayı dahi şükür bellediğim.

Bir g/iz idim öncesinde.

Ve aralıksız çalan siren sesleri.

Yıkılan mabedim ve isyankar türevi hayatın:

İnsanların kör ve kordan vicdanları afakanlar bastıkça satır aralarından firar ettiğim.

Zimmetliyim sadece Rabbime:

Teslimiyetim yine ve sadece O'na.

Kalbin sökülmiş menteşeleri ve hayatın menşei:

Dış cephesi boyalı kadınların ve ben kadın olmayı dünden reddettim: hali hazırda haiz olduğum insanlık vasfımla hala ve hala küçük bir kız çocuğu nezdinde ve tüm eziyetleri meziyet bilip de yüklendiğim ve nasıl da ağır küfem ve içinde yaşadığım camdan kürem.

Gök.

Yerküre.

Duvarlar.

Renkli boyalı suratlar:

Saçlarının rengi yeşil ve mor kadınların hali hazırsa perçemime yağın karla mutluyum ben ve annemin nezdinde küçük bir kız çocuğu; annemse benim nezdimde benim sahip olduğum kız evladım.

Sevdiğim kadar da var hani:

Elbet umudu elbet Rabbimi.

Sağdıcımsa solumda atan kalbim ve annemin tıkalı kalp damarlarında hicret ediyorum:

Safiyet yüklüyüm.

Zaafılarımı dün gömdüm.

Tünediğim gök kubbe ve yerin dibine kaç kat altına g/öçmüş insanlık.

Sevdalar şaibeli.
Hurafeler tekbir getiren.
Bir mizansen ise asılı kaldığım ve işte kavru lan vicdanlar.
Küflü bir isyan saklı şehrin duvarlarında çatı ise çoktan çöktü ve içime çektiğim hava dahi paralı.
Ne demişti sahi şair?
Hava bedava; su bedava...
Ya, dün doldurduğum o oksijen tüpü haraç mezat insanlık aldığımız nefes bile parayla ve içtiğimiz su:
Bir damacana suyun maliyeti!
İçtiğimiz hüznün kundaklanmış bekareti.
Ne yaşlıym ne yaşlıym bu gün bilakis içim huzurla dolu ve alabildiğine coşkulu.
Sevdiğim kadar da var hani kendimi ve yalnızlığımı.
Nasıl nasıl şükretmem?
Yalnızlığım la caka satıyorum ve acımasız kalplerden kovuluyorum:
Şükürler olsun ki acıma duygusu yerini nefrete bırakmış ve canım yandıkça ben daha da mesudum.
Cennetimi yaşıyorum ruhum sa kaçak bir yolcu.
Annemin annesi olmanın hazzıyla haiz olduğum aciz varlığımla kim ne derse desin Allah'a koşuyorum ve konuşuyum hidayete.
Bu yazımın hiçbir edebi değeri yoktur tıpkı kalemimin yok sayıldığı gibi.
Yüreğimse tutuklu ve nutku tutulu sevdiğim insanları kendimi buluyorum ve canım yandıkça teslimiyet duygumla Rabbime hazzındayım aciz bir insan bir kul olmanın.
Kulluğuma binaen küllerimden filan da doğmayı reddediyorum bu gün.
Külliyemse duygu dolu.
Anka Kuşu değilim sadece bir insanım bir beşerim ve şaşmamaya çalışıyorum.
Esen rüzgar üşüttükçe kalemim şahlanıyor.
Sevgiler yozlaştıkça kendimi kucaklıyorum.
Kim demişse yalan demiş!
Varsın olmasın bir ederim.
Ne kinaye ne hiciv sadece hayatın gerçekleri.
Ak alınım la.
Delişmen yüreğimle.
Rüzgarın kızımı ben ve hızına yetişemiyorum duygularımın akabinde kalemim şahlanıyor dalgalar boyumu aşıyor oysaki bir tek damladan ibaretim ben ve o ufacık zerremle kafa tutuyorum dalgalara çünkü ben aynı zamanda bir ziyetim ben okyanusum ve tutkuluyum ve tutukluyum ama sadece Rabbime.
Bilumum sorular cirit atarken kafamda.
Haizi olduğum cevaplarsa burnundan kıl aldırılmazken.
Yüreğim benim gönyem.
Kalemimse pergelim.
Ve acımasızca saplıyorum kalemi sefil A4 kağıdın tam da ortasına akabinde kalbim b/ölünüyor bin bir

parçaya ve annemin sesiyle açıyorum gözümü gecenin kaç kör vaktinde kaç kör noktada ve kaç cephede savaş veriyorsam bile mutlanabiliyorum tüm uykusuzluğumu yok sayıp hiçliğin sarmalında büyüyor sevgim ve iman gücüm.

Rabbim.

Göçtüğüm bir takvim yaprağı ve yere düştüğüm ve yerden kaldıran yine ve sadece Rabbim.

Ben sahip olunası bir servetim ama sadece meleklerin nezdinde ve korunduğuma delalet kainat içimde eriyen buz dağı ve gözlerim artık nemli değil belki de hayatım alabildiğine durağan insanların gözünde ama önemli olan Allah'ın rızasının olup olmaması.

Renkler alacalı bulacalı bense tüm doğallığımla yüzümde gram makyaj saçımda boya yokken doğduğum gibi kalabilmeyi başarmış aciz bir kulum ama huzurlu ama coşkulu ve umudun neferiyim sahip olduğum hüznün akvaryumunda sığmadığım kadar da o fanusa ve coştüğüm ölçüde ölçüp biçtiğim hayatın nezdinde tek damlamla karışıyorum engin denizlere ve de içinde yürüdüğüm dehlizden firar edip sonsuzluğa karışıyorum.

Şairi de yalanlıyor günümüz dünyası:

Ne hava bedava ne de su.

Sadece insanlık bedava insanlar çoktan kaybetmişken vicdanını ve ruhunu.